

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Świtalski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

384.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI i MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 25 czerwca 1929 r.

o doręczaniu pism sądowych przez pocztę w sprawach karnych.

Na podstawie art. 651 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) oraz art. 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378) zarządza się co następuje:

§ 1. Pisma sądowe w sprawach karnych, przeznaczone dla adresatów — w miejscowym okręgu doręczeń urzędów pocztowych i w okręgu doręczeń pocztowych listonoszów wiejskich, doręcza poczta na całym obszarze Państwa jako polecane za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

Pisma przeznaczone do doręczenia przez urzędy pocztowe poza miejscem siedziby wysyłającego sądu są wolne od opłaty.

Pisma przeznaczone do doręczenia adresatom w siedzibie sądu wysyłającego podlegają taryfowym opłatom pocztowym.

Opłaty pocztowe będą notowane w wysokości należnej za przesyłki polecane za zwrotnym poświadczeniem odbioru w aktach sprawy jako koszta postępowania karnego (art. 566 lit. a) k. p. k.).

Przy doręczaniu pocztą można zarządzić także doręczenie pośpieszne („express”); za takie przesyłki musi być jednak przy wysłaniu uiszczona taryfowa opłata pocztowa przez naklejenie odpowiednich znaczków pocztowych.

§ 2. Pisma sądowe adresowane do miejscowości, położonych w zamiejscowym okręgu doręczeń urzędu pocztowego i do miejscowości, do których listonosz wiejski nie dochodzi, będą zwracane przez urząd pocztowy wysyłającemu sądowi. Powód zwrotu oznaczony będzie zapomocą przyklepionej na przesyłce kartki z napisem „Sądowi . . . w . . . zpowrotem, ponieważ wymieniona w adresie miejscowość znajduje się poza okręgiem doręczeń pocztowych”.

§ 3. Pisma sądowe, przeznaczone do doręczenia przez pocztę, należy wysyłać przesyłkami poleconymi za zwrotnym poświadczeniem odbioru i oddawać urzędowi pocztowemu zamknięte pieczęcią urzędową. Na zewnętrznej stronie przesyłki należy prócz dokładnego adresu umieścić: nazwę wysyłającego sądu, datę pisma (wyroku, postanowienia, zarządzenia) cyframi, sygnaturę sprawy, a jeśli jest więcej pism z tej samej daty, oznaczenie kolejności cyfrą (np. 15/10 29. III. 2. K. 1250/29 - II), oraz napis (u dołu) „Polecony za zwrotnym poświadczeniem odbioru” i „sprawa karna wolna od opłaty pocztowej” (§ 1 ust. 2) lub „opłata pocztowa ryczałtowa” (§ 1 ust. 3). Ponadto, jeżeli przesyłka zawiera wezwanie na termin, należy na zewnętrznej jej stronie umieścić napis „Termin dnia . . .”.

Do umieszczenia powyższych napisów należy używać stosownych pieczętek.

§ 4. Do każdej przesyłki należy dołączyć formularz zwrotnego poświadczenia odbioru (pokwitowania) według załączonego wzoru Nr. 1. Sekretarz sądowy wypełnia nazwę sądu oraz wpisze w części 1 wzoru datę pisma (wyroku, postanowienia, zarządzenia) cyframi, sygnaturę sprawy, a jeśli wysłano więcej pism z tej samej daty, oznaczenie kolejności cyfrą, oraz adres odbiorcy.

Rozmieszczenie tekstu wzoru będzie przystosowane do jego formatu.

Zwrotne poświadczenia odbioru koloru zielonego winny być przytwierdzone do zewnętrznej strony przesyłki w ten sposób, aby bez oddzielania poświadczenia można było na nim umieścić odcisk datownika urzędu nadawczego (§ 5 ust. 3), oraz aby poświadczenie można było oddzielić od przesyłki bez obawy jej uszkodzenia.

§ 5. Sąd wpisuje każdą przesyłkę pocztową do pocztowej książki nadawczej (wzór Nr. 2) z podaniem sygnatury sprawy (§ 4 ust. 1), nazwiska adresata i miejsca przeznaczenia.

Urząd pocztowy, przyjmujący przesyłkę, wpisze pocztowy numer nadawczy, tudzież potwierdzi odbiór swym podpisem i wyciśnięciem datownika.

Urząd pocztowy (agencja), po dokonaniu tych czynności, jako też innych czynności przewidzianych przy przyjęciu poleconych przesyłek listowych, winien na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru umieścić odcisk datownika i numer przesyłki według wpisu do książki przyjęć przesyłek poleconych (§ 4 ust. ost.).

Do czuwania nad nadejściem zwrotnego poświadczenia odbioru służy siódma przedziałka pocztowej książki nadawczej. Do tej przedziałki należy wpisywać na podstawie zawiadomienia o doręczeniu dzień skutecznego doręczenia.

§ 6. Urząd pocztowy, w którym oddano przesyłkę sądową poleconą, prześle ją do urzędu pocztowego miejsca przeznaczenia, ten zaś ostatni zarządzi doręczenie przesyłki przez listonosza, który przy doręczeniu stosować powinien przepisy zawarte w następujących paragrafach.

§ 7. Przesyłkę sądową poleconą doręcza się adresatowi w miarę możliwości do rąk własnych.

Adresatowi można doręczyć przesyłkę i poza jego mieszkaniem, o ile tożsamość jego osoby nie budzi wątpliwości.

§ 8. W razie niezastania adresata w domu, listonosz doręczy przesyłkę obecnemu dorosłemu domownikowi adresata, a w braku domownika — sąsiadowi lub dozorczy domu, o ile oświadczą gotowość przyjęcia przesyłki i zobowiążą się doręczyć ją adresatowi (doręczenie zastępcze).

Jeżeli nikt z osób wyżej podanych przesyłki przyjąć nie zechce, lub nie oświadczy gotowości doręczenia jej adresatowi, listonosz pozostawi ją w miejscowym urzędzie gminnym (magistracie lub komisariacie, ekspozyturze magistratu).

W obu powyższych wypadkach listonosz przybija na drzwiach mieszkania adresata zawiadomienie, komu przesyłkę doręczono (wzór Nr. 3). Określenie „przybicie” obejmuje każde przytwierdzenie, usuwalne tylko działaniem zewnętrznym.

§ 9. Adresat winien własnoręcznym podpisem na zwrotnym poświadczeniu odbioru stwierdzić doręczenie mu przesyłki ze wskazaniem daty doręczenia (część 1 poświadczenia). Listonosz w części 2 poświadczenia, pozostawia ustępy a), c), skreślając ustępy b), d) oraz umieszcza swój podpis pod tak sformułowaną treścią części 2 poświadczenia.

§ 10. Jeżeli z powodu nieobecności adresata następuje doręczenie zastępcze (§ 8 ust. 1), listonosz odbiera na poświadczeniu w części 1 własnoręczny podpis osoby, której przesyłkę doręczył ze wskazaniem daty doręczenia, w części zaś 2 w ustępie b) poświadczenia umieszcza nazwisko odbiorcy, zaznaczając przez przekreślenie zbędnych wyrazów charakter odbiorcy (domownik, sąsiad, dozorca domu), pozostawia w części 2 ustępy b), c), skreślając ustępy a), d) oraz umieszcza swój podpis pod tak sformułowaną treścią części 2 poświadczenia.

§ 11. Jeżeli odbiorca jest niepiśmienny lub odmawia podpisu, przepisy §§ 9 i 10 mają zastosowanie z tą zmianą, że listonosz skreśla w części 2 poświadczenia ustęp c), natomiast pozostawia ustęp d), wypełnia go i podpisuje z podaniem daty doręczenia, zaznaczając przez przekreślenie niewłaściwych słów, z jakiego powodu brak podpisu odbiorcy.

§ 12. Jeżeli z powodu nieznaledzenia nikogo, ktoby chciał przesyłkę przyjąć, złożono ją w urzędzie gminnym (§ 8 ust. 2), listonosz przekreśla w poświadczeniu w całości części 1 i 2, a wypełnia i podpisuje jedynie treść objętą częścią 3.

§ 13. Po dokonaniu doręczenia listonosz oddaje zwrotne poświadczenie odbioru, wypełnione stosownie do sposobu doręczenia (§§ 9 — 12) urzędowi pocztowemu (agencji) celem zwrotu wysyłającemu sądowi.

Zwrotne poświadczenie odbioru odsyła urząd pocztowy oddawczy (agencja) w kopercie (druk pocztowy) jako przesyłkę zwykłą pod adresem urzędu pocztowego, w którym pismo nadano. Urząd ten doręcza zwrotne poświadczenie odbioru sądowi z pokwitowaniem bądź w książce doręczonych wiadomości (druk pocztowy), bądź w osobnym notatniku.

§ 14. Jeżeli pisma doręczyć nie można (np. adresat zmarł, nie jest znany, miejsce jego pobytu nie jest wiadome i t. p.), urząd pocztowy (agencja) zwraca je wysyłającemu sądowi z podaniem na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru przyczyny niedoręczenia. Pod tą uwagą listonosz (posłaniec), który pismo miał doręczyć, umieści swój podpis i odcisk datownika.

Jeśli natomiast adresat zmienił adres w obrębie tej samej miejscowości lub w obrębie tego samego okręgu doręczeń, przesyłkę doręcza się w sposób wskazany wyżej pod adresem nowym.

W pozostałych wypadkach, o ile miejsce pobytu adresata jest znane urzędowi pocztowemu, zwraca się przesyłkę sądowi wysyłającemu z zaznaczeniem „że adresat wyprowadził się do . . . . .”.

§ 15. Pisma urzędów prokuratorskich w sprawach karnych uważane są narówni z pismami sądowymi.

§ 16. Jeżeli zawiadomienie o doręczeniu (zwrotne poświadczenie odbioru) na czas do sądu nie nadejdzie, należy o to w wysyłającym urzędzie pocztowym reklamować.

Reklamacje z powodu dokonania wadliwych pokwitowań na zwrotnym poświadczeniu odbioru, jak niemniej z powodu innych nieprawidłowości, zasłanych przy doręczeniu, należy kierować do tego urzędu pocztowego, który doręczenia dokonał (wzór Nr. 4).

Gdy zajdą powody do innych zażaleń na organ pocztowy, któremu poruczono doręczenie, należy zwracać się do właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Sądy, które dotychczas już zarządzały doręczenie pism sądowych w sprawach karnych przez pocztę i używały do tego osobnych druków, używać ich będą nadal do czasu zupełnego ich wyczerpania.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

R E K L A M A C J E.

Do

Urzędu Pocztowego

w.....

Sąd

Prokurator Sądu ..... w .....

Oznaczenie przesyłki .....

Sygn. sprawy.....

nadano dnia .....

pod Nr. ....

w Urzędzie Pocztowym

w.....

pod adresem .....

w .....

Urząd pocztowy — oddawczy: .....

Oznaczenie braków: .....

Wzór Nr. 4 do rozp. Min. Spraw. z dnia
25 czerwca 1929 r. (poz. 384).

O D P O W I E D Ź.

Do

Sądu

Prokuratora Sądu

w.....

Urząd Pocztowy

w.....

385.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLI-
ŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 czerwca 1929 r.

w sprawie doręczania pism sądowych przez policję
państwową w sprawach karnych.

Na podstawie art. 45 przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Prócz wypadku przewidzianego w art. 199 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) policja państwowa doręcza pisma sądowe w sprawach karnych w następujących wypadkach:

1) jeżeli adresat prowadzi taki tryb życia (agent podróżujący, domokrażca, włóczęga, bezdomny i t. p.), że celem doręczenia do rąk własnych konieczne jest czuwanie nad jego zjawieniem się w miejscowości, w której znajduje się posterunek lub komisariat policji państwowej;

2) jeżeli wezwanie do stawienia się usiłowano doręczyć przez inny organ, który stwierdził, że adresat kilkakrotnie uchylał się od doręczenia, a sąd doręczenie do rąk własnych postanowił ponowić;

3) jeżeli funkcjonariusz policji państwowej obecny w sądzie w charakterze urzędowym lub jako świadek, udaje się z sądu do rejonu posterunku (komisarjatu) lub przez rejon posterunku (komisarjatu), w którym należy doręczyć wezwanie pilne ze względu na zapobieżenie odroczeniu rozprawy głównej lub apelacyjnej;

4) jeżeli sędzia śledczy lub prokurator dokonywa czynności poza budynkiem sądowym, a wezwanie dotyczy osoby, której przesłuchanie bezzwłoczne lub na miejscu czynności sędziego lub prokuratora uznano za konieczne;

5) jeżeli sędzia śledczy lub prokurator zarządza odszukanie osoby, nieznannej z adresu, z jednoczesnym doręczeniem jej wezwania;

6) jeżeli sędzia śledczy lub prokurator ze względu na cel śledztwa lub dochodzenia, który w razie opóźnienia lub innego sposobu doręczenia byłby udaremiony, zarządza wezwanie oznaczonej osoby do bezzwłocznego stawienia się (lub w ciągu kilku godzin), przewidując na wypadek nieusprawiedliwionego niestawiennictwa bezzwłoczne sprowadzenie przymusowe;

7) jeżeli doręczenie zarządzono w postępowaniu doraźnym.

§ 2. W wypadkach przewidzianych w § 1 pkt. 1 i 2 doręczenie przez policję państwową można zarządzić tylko poleceniem pisemnym za zezwoleniem i podpisem kierownika sądu względnie prokuratury (wydziału — oddziału — zamiejscowego).

§ 3. W wypadku przewidzianym w § 1 pkt. 3 funkcjonariusz policji państwowej może bądź doręczyć wezwanie osobiście, bądź celem doręczenia wręczyć je za potwierdzeniem pisemnym policji państwowej danego rejonu (posterunkowi — komisariatowi), właściwej zaś władzy gminnej tylko wówczas, jeżeli co do doręczenia w porę niema żadnych wątpliwości; wręczenie woznemu sądowemu sądu grodzkiego jest dopuszczalne, jeżeli nie powstanie sąd zwłoka i doręczenie ma nastąpić w siedzibie sądu grodzkiego.